

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1998-1999

21 oktober 1998

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, STADSVERNIEUWING EN HUISVESTING

Vraag om uitleg van de heer Patrick Lachaert tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de leningen van het Vlaams Woningfonds voor bouwgrond in de Vlaamse Rand

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de inhoud van het gemeentelijk informatieblad van Voeren en andere faciliteitengemeenten

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de medewerking van een Vlaams gemeentebestuur aan een tweetalig programmaboek van een wielervedstrijd

Vraag om uitleg van de heer Georges Cardoen tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de van toepassing zijnde toelatingsvoorwaarden in de sociale huisvestingssector

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting

Woensdag 21 oktober 1998

VOORZITTER : De heer Georges Cardoen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.16 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Patrick Lachaert tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de leningen van het Vlaams Woningfonds voor bouwgrond in de Vlaamse Rand

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van de heer Lachaert tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen en van de heer Huybrechts tot minister Peeters, over de leningen van het Vlaams Woningfonds voor bouwgrond in de Vlaamse Rand.

De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de Vlaamse regering heeft enkele initiatieven genomen met betrekking tot leningen voor bouwgronden in de Vlaamse Rand. Artikel 8 van het decreet van 17 maart 1998 bepaalt dat het Vlaams Woningfonds uitsluitend leningen kan toekennen voor bouwgronden die gelegen zijn in een woonvernieuwings- of woningbouwgebied. Andere instellingen kunnen dit echter doen voor woningen in de hele Vlaamse Rand.

Op basis van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1998 kan het Vlaams Woningfonds in de Vlaamse Rand slechts leningen voor bouwgronden toestaan tegen een rentevoet van 6,4 percent, ter-

wijl andere instellingen dat kunnen doen tegen 5,11 percent. Daardoor betalen gezinnen voor een lening bij het Vlaams Woningfonds een hogere rentevoet dan bij andere instellingen.

In hetzelfde besluit wordt bepaald dat de rentevoet gelijk is, ongeacht het aantal kinderen in het gezin. Daardoor vervalt het principe van degressiviteit, waardoor de intrest daalt naarmate het aantal kinderen stijgt, en dat het Vlaams Woningfonds ingevolge zijn sociale opdracht toepast sinds zijn ontstaan. In een nieuw ontwerp van besluit zijn dezelfde discriminaties opgenomen en vervalt bovendien de bepaling van de doelgroep, namelijk gezinnen die minstens twee kinderen ten laste hebben.

De eigenheid en specificiteit van het Vlaams Woningfonds bestaat erin dat grote gezinnen met een bescheiden inkomen de kans krijgen om eigenaar van een woning te worden. Dit wordt gerealiseerd door lage rentevoeten die verminderen naarmate het gezin meer kinderen ten laste heeft en het inkomen lager is. Deze degressiviteit van de rentevoeten, die ook wordt toegepast tijdens de duur van de lening als het aantal kinderen ten laste stijgt, is juist het unieke van het Woningfonds.

De recente besluiten en het ontwerp van besluit komen ons dan ook vreemd voor. Ik vermoed dat ook andere volksvertegenwoordigers de brief met het protest van de raad van bestuur van het Vlaams Woningfonds hebben ontvangen. Vandaar de volgende vragen.

Mijnheer de minister, bent u op de hoogte van deze discriminatie van het Vlaams Woningfonds ten overstaan van andere instellingen voor sociale huisvesting ? Waarom is deze discriminatie doorgevoerd ? Bent u bereid ze weer weg te werken en zo ja, binnen welke termijn ? Wilt u de degressiviteit van de intresten in functie van het aantal personen ten laste herstellen ? Bent u ten slotte bereid om het Vlaams Woningfonds te betrekken bij toekomst-

Lachaert

stige initiatieven die te maken hebben met de werking en de taken van het Vlaams Woningfonds ?

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag komt op hetzelfde neer als die van de heer Lachaert. Het is niet meer nodig ze opnieuw te stellen.

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters : Ik dank de heer Lachaert omdat hij me de kans geeft om vandaag de recente aanpassingen toe te lichten. Er was niet echt sprake van een protest van het Vlaams Woningfonds. Het ging veeleer om een suggestie om een aantal wijzigingen in het besluit aan te brengen. Enerzijds betrof die suggestie de algemene discussie tussen de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en het Vlaams Woningfonds over de noodzaak tot een algemene referentierentevoet. Anderzijds handelde ze over de invoering van de degressiviteit.

De regering heeft gisteren beslist dat aan beide verzuchtingen wordt tegemoetgekomen. De uniforme referentierentevoet wordt ingevoerd, zowel voor de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij als voor het Vlaams Woningfonds. Men zal zich daarbij baseren op een rentevoet die wordt bepaald door de afdeling Financieel Management van het departement Algemene Zaken en Financiën van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Die referentierentevoet zal maandelijks worden bepaald en zal overeenstemmen met het rekenkundig gemiddelde van de rentevoet van de afgelopen maand. De betrokken afdeling zal binnen de twee werkdagen de rentevoet meedelen aan de VHM en het VWF. Ze zal dan gelden voor de daaropvolgende maand. Daarmee werd een regeling gevonden die ook voor het Vlaams Woningfonds voldoet.

Tegelijkertijd is ook de mogelijkheid ingevoerd om de degressiviteit toe te passen. Daardoor beschikt het VWF over een specifiek systeem om per bijkomend kind boven twee kinderen ten laste een speciale vermindering toe te staan. De referentierentevoet kan daardoor worden verminderd met 0,5 percent per kind ten laste boven het tweede kind. Deze degressiviteit wordt ingeschreven in het geheel van het besluit.

Tot deze maatregel was nog niet onmiddellijk overgegaan omdat we rekening moesten houden met

een totaal ander aspect. Voor deze regeling van bouwgrondsubsidie gold een hogere inkomensgrens dan voor andere premies. Daarmee werd gemikt op een andere doelgroep, maar er werd wel vooropgesteld dat de degressiviteit zou worden ingevoerd. Daar is nu een regeling voor gevonden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de inhoud van het gemeentelijk informatieblad van Voeren en andere faciliteitengemeenten

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de inhoud van het gemeentelijk informatieblad van Voeren en andere faciliteitengemeenten

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in januari van dit jaar had ik al eens de gelegenheid u een vraag te stellen over het gemeentelijk informatieblad van de gemeente Voeren, 'Voeren Info'. Ik stelde toen een vraag naar aanleiding van het feit dat het blad in het geheel geen mededelingen van het gemeentebestuur aan de bevolking bevatte, maar wel een lange scheldtirade tegen Vlaanderen en de Vlaamse regering.

Mijnheer de minister, u deelde ons toen mee dat de gemeentelijke ontvanger van Voeren niet zou overgaan tot de betaling van de factuur voor het drukken van het bewuste nummer, in afwachting van een uitspraak van de Raad van State. Ik neem aan dat dat effectief niet is gebeurd. Hoe dan ook, het verbod heeft het gemeentebestuur van Voeren er blijkbaar niet van kunnen weerhouden om een aantal weken geleden met een nieuw nummer op de proppen te komen van 'Voeren Info'. Het nummer lijkt zo mogelijk nog minder op een gemeentelijk mededelingenblad dan het gewraakte nummer van begin dit jaar. Het bevat andermaal een lange scheldtirade, deze keer tegen het decreet van de heer Suykerbuyk dat in het Vlaams Parlement is goedgekeurd. Er wordt ook nog maar eens gesneerd naar de omzendbrief van zowel uzelf als

Van Nieuwenhuysen

van minister Martens over de interpretatie van de faciliteiten.

In dit verband wil ik u enkele vragen voorleggen. Welke maatregelen hebt u getroffen ten aanzien van het jongste nummer van 'Voeren Info'? De gemeenteraad vernietigde het betaalbaar stellen van het drukken van het blad. Ze motiveerde haar beslissing door te verwijzen naar de onwettige inhoud en naar de onwettige manier waarop het tot stand is gekomen. Ik neem aan dat men nu op dezelfde manier kan werken.

Hebt u als gevolg van deze nieuwe publicatie opnieuw een onderbouwd dossier bezorgd aan de minister van Binnenlandse Zaken, eventueel met het formeel verzoek om maatregelen te treffen?

Hebt u met betrekking tot het vorige dossier van 'Voeren Info' al enige reactie ontvangen van de federale minister? Ik herinner me dat u destijds hebt gezegd dat u het dossier hebt toegevoegd aan het tuchtdossier tegen de burgemeester van Voeren.

Is er al nagegaan of het verbod om de kosten van het drukken van het vorige nummer te betalen, ook effectief werd nageleefd? Ik kan me inbeelden dat een drukker die een tweede bestelling krijgt voor het drukken van een gelijkaardig nummer, zal wachten met drukken tot hij is betaald voor het eerste nummer.

Hebt u een zicht op de inhoud van gelijkaardige gemeentelijke informatiebladen in andere faciliteitengemeenten? Ik neem aan dat er in het bijzonder in de zes faciliteitengemeenten rond Brussel ook gemeentelijke mededelingenbladen worden verspreid. Worden deze systematisch in het oog gehouden? Heeft men in dat verband reeds maatregelen moeten treffen zoals dat het geval is geweest voor het eerste nummer van 'Voeren Info'?

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters : In verband met de eerste 'Voeren Info' zal u zich herinneren dat we de diensten van de provincie en de gouverneur hebben gevraagd toe te zien op het niet-betalen van de betrokken factuur. Dit is tot op heden heel strikt nageleefd: er is nog geen enkele betaling gebeurd. U weet ook dat we een eventuele betaling hoe dan ook uit de rekening zouden schrappen. Daar kan geen misverstand over bestaan. We hebben hier-

over een standpunt bepaald waaraan we blijven vasthouden.

Lokaal wordt deze zaak eveneens zeer nauwkeurig opgevolgd. Indien er redenen toe zijn, zullen er ongetwijfeld klachten worden ingediend, niet alleen bij mezelf, maar ook bij de gouverneur die het eerstelijnstoezicht uitoefent en terzake een aantal onderrichtingen heeft gekregen.

Naar aanleiding van zo een dossier maak ik altijd een onderbouwd dossier over aan de minister van Binnenlandse Zaken. De federale minister heeft trouwens gereageerd en aan het betrokken gemeentebestuur laten weten dat een dergelijk informatieblad objectief moet zijn en aan de bevolking een volledig beeld moet geven van de organisatie en werking van de gemeentelijke diensten, en niet mag verworden tot een politiek pamflet van een individueel mandataris. Hij heeft daarin zeer duidelijk een standpunt bepaald naar aanleiding van het eerste dossier. Er zijn een aantal klachten lopende tegen het volgende informatieblad. We zullen daarover op een gelijkaardige manier een gemotiveerd dossier aanleggen.

We zijn duidelijk geweest over het karakter van een politiek pamflet, over de persoonlijke doeleinden die eraan verbonden zijn en over de opdracht die is gegeven aan de ontvanger.

De informatiebladen van de faciliteitengemeenten screenen we niet elke dag. Als daartegen echter een klacht wordt ingediend, wat af en toe gebeurt, wordt hieraan gevolg gegeven. Als die klacht wordt gericht aan de gouverneur, stellen zijn diensten daarover een onderzoek in. Indien de klacht rechtstreeks bij ons wordt ingediend, hebben we de mogelijkheid om enerzijds de gouverneur in te schakelen en anderzijds om onze eigen diensten erbij betrekken. We zullen op eenzelfde manier blijven reageren.

Het niet laten betalen van de factuur is een belangrijke troef, omdat we er via het toezicht financiële consequenties aan verbinden. Dit is de strategie die we volgen. Klachten die naar aanleiding van andere gegevens binnenkomen, worden ten gronde onderzocht en zullen evengoed worden overhandigd aan het federale niveau.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, als ik u goed heb begrepen, zijn er nog

Van Nieuwenhuysen

geen formele klachten binnengekomen over het tweede nummer.

Minister Leo Peeters : Toch wel.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Dan kan ik alleen maar vaststellen dat er op het federale niveau iets schort, want het is niet de eerste keer dat zoiets gebeurt. Men beperkt zich tot het herhalen van wat al is geweten, namelijk dat er bepaalde voorschriften zijn voor de samenstelling van een gemeentelijk informatieblad, maar verder onderneemt men niets. Men neemt er akte van dat er fouten worden gemaakt en doelbewust overtredingen worden gepleegd, maar daar blijft het bij.

Minister Leo Peeters : Neen, de vorige minister van Binnenlandse Zaken, de heer Vande Lanotte, heeft een brief gestuurd naar het betrokken gemeentebestuur, zeggende wat de inhoud en de bedoeling moet zijn van een informatieblad. Daarbij heeft hij duidelijk laten aanvoelen dat, indien men verder op die manier doorgaat, het wel eens een zwaarwichtig dossier zou kunnen worden.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Ik hoop dat de nieuwe minister van Binnenlandse Zaken daarvan op de hoogte is.

Minister Leo Peeters : We praten erover met de nieuwe minister.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de medewerking van een Vlaams gemeentebestuur aan een tweetalig programmaboek van een wielervedstrijd

De voorzitter : Vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de medewerking van een Vlaams gemeentebestuur aan een tweetalig programmaboek van een wielervedstrijd.

De heer van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het gaat over een detailkwestie. Inzake de interpretatie van de taalwetgeving hebben details echter hun belang. Ik denk niet dat de minister dat zal tegenspreken.

Ik wil daarom terugkomen op het antwoord op een schriftelijke vraag die ik in april heb gesteld. De vraag had betrekking op een grotendeels tweetalig huis-aan-huisblad dat in Beersel werd verspreid, met voorrang voor het Frans in de tweetalige stukken. Het ging duidelijk om een privé-initiatief, namelijk een programmabrochure van de Brabantse Pijl. We hebben daar, in tegenstelling tot bijvoorbeeld Québec, helemaal geen greep op. Maar mijn vraag was ingegeven door het feit dat op de voorpagina van de publicatie het wapenschild van de gemeente Beersel stond afgedrukt, met de mededeling dat het gemeentebestuur aan de organisatie meewerkt. Dit geeft de publicatie een semi-officieel tintje. Enige tijd geleden was er immers sprake van een gelijkaardig geval. Het ging toen over een brochure naar aanleiding van de Septemberfeesten van de Franstaligen in Kraainem. Men is toen tot het besluit gekomen dat dit niet kon. Het gaat ook niet alleen om steunbetuigingen van een mandaathouder, zoals in het antwoord op de schriftelijke vraag werd gesteld, maar om die van een gemeentebestuur. Dat lijkt me iets anders te zijn.

Mijnheer de minister, ik vermoed dat u dit in uw antwoord over het hoofd hebt gezien, wellicht omdat u of uw diensten de bewuste brochure niet in handen hebben gehad. Ik heb u zonet een kopie bezorgd van een aantal bladzijden uit die brochure. De advertentie daarin van de gemeente Sint-Genesius-Rode heeft nog een officiële karakter.

De voorzitter : Gaat het over Sint-Genesius-Rode of Beersel ?

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : De beide. Er is een aankondiging van de burgemeester van Beersel en er is een aankondiging van het gemeentebestuur van Sint-Genesius-Rode. Die tweede lijkt wel degelijk op een officiële mededeling vanwege de gemeente : niet alleen bevat ze het wapenschild van Sint-Genesius-Rode, ze is ook nog ondertekend door zowel de burgemeester als de gemeentesecretaris. De vermelding dat het gemeentebestuur logistieke steun verleent aan het evenement wijst erop dat deze mededeling wordt gedragen door college en gemeentebestuur. Dus gaat het om een mededeling van het gemeentebestuur aan het publiek. De wijze waarop het bericht is opgesteld is mijns inziens sowieso in strijd met de taalwetgeving, zelfs als die verspreiding beperkt was geble-

Van Nieuwenhuysen

ven tot Sint-Genesius-Rode. In de bewuste tekst heeft het Frans immers voorrang op het Nederlands, wat niet mag. Maar dit tweetalige bericht is ook nog eens verspreid in andere, homogeen Vlaamse gemeenten. Dat lijkt me helemaal in strijd met de taalwetgeving. Ik verwijs in dit verband naar een vroegere uitspraak over een eentalig Franse mededeling van het Rode Kruis in een privé-weekblad. De Vaste Commissie voor Taaltoezicht stelde toen : 'Overwegende dat de betwiste mededeling een mededeling is zoals bedoeld in de wetgeving, zelfs indien ze in een privé-tijdschrift wordt ingelast en slechts betrekking heeft op de handelsfirma en haar cliënteel.' Dus zelfs in privé-publicaties moeten instellingen en besturen die onderhevig zijn aan de taalwetgeving, deze wetgeving naleven. Deze publicatie is volgens mij onderhevig aan deze uitspraak van de Vaste Commissie.

Ik heb ook nog een tekst teruggevonden van Raf Renard, erevoorzitter van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. Hij schrijft : 'Mededelingen aan het publiek zijn de inlichtingen die in welke vorm dan ook worden verspreid. Hun draagwijdte kan algemeen zijn, of beperkt tot een bepaald publiek.' Hij preciseert dat dergelijke berichten steeds in de taal van de streek moeten gebeuren. Ik kan dus nog begrijpen dat er enige discussie kan zijn over de aankondigingen van Beersel : het gaat om eentalige aankondigingen in een tweetalig blad, dat weliswaar tot stand komt met de medewerking van het gemeentebestuur. Maar wat Sint-Genesius-Rode betreft, is er mijns inziens een tweevoudige overtreding van de taalwet. Ten eerste is er de rangorde van de taal, voor zover de publicatie beperkt zou zijn tot Sint-Genesius-Rode. Ten tweede is er de tweetaligheid, wat de verspreiding buiten Sint-Genesius-Rode betreft.

Mijnheer de minister, blijft u na deze toelichting bij uw standpunt ? Ik kan aannemen dat u een en ander eerst nog zal moeten onderzoeken. Of zal u de betrokken gemeentebesturen wijzen op hun plicht om de taalwet na te leven ?

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters : Mijnheer de voorzitter, de Brabantse Pijl was een pracht van een wedstrijd. Helaas was het geen Vlaming die won.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, u weet dat de gouverneur een onderzoek heeft gedaan in dit dossier. Op de eerste bladzijde staat : 'met medewerking van het gemeentebestuur van Beersel'. Dat impliceert dat ik onmiddellijk moest kijken naar de

mededeling van de burgemeester van Beersel, de heer Casaer. Deze is uitsluitend in het Nederlands. Nergens is er dus sprake van de medewerking van de burgemeester of het gemeentebestuur van Sint-Genesius-Rode. Men mag dus aannemen dat dit een initiatief is van de burgemeester, zonder dat er een beslissing over was van hetzij de gemeenteraad, hetzij het betrokken gemeentebestuur. Het gaat dus wel degelijk om een steunbetuiging.

Ik vind dit niet verstandig van mevrouw Rolin, laat ik dat meteen opmerken. Het is blijkbaar een persoonlijke steunbetuiging van haar kant. Het is burgemeesters immers niet verboden om gebruik te maken van hun titel.

Duidelijk is dus dat dit gemeentebestuur niet de initiatiefnemer was, en al evenmin de verantwoordelijke uitgever van de brochure. Het gaat wel degelijk om een privé-initiatief, waarop de taalwetgeving niet onmiddellijk van toepassing is.

Het is trouwens niet gebruikelijk dat een gemeentebestuur op eigen initiatief een bijdrage levert aan een privé-initiatief. Het onderzoek van de gouverneur heeft bevestigd dat de bijdrage is geleverd op verzoek van de VZW, zonder de uitdrukkelijke beslissing van de betrokken gemeente.

Maar ik herhaal dat ik het niet verstandig vind dat dit op deze wijze is gebeurd. Wel heeft men het blijkbaar op een subtiel wijze aangepakt. Mocht er medewerking zijn geweest van het gemeentebestuur van Sint-Genesius-Rode, dan had ik onmiddellijk kunnen optreden. In dit geval kan dat niet onmiddellijk gebeuren. Het antwoord dat ik u heb gegeven is dus correct. Wanneer ik deze brochure nog eens bekijk, wordt dit bevestigd.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, ik heb inderdaad de indruk dat men het subtiel heeft gespeeld. Ik ben niet helemaal overtuigd door uw antwoord, maar heb ondertussen reeds een klacht ingediend bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. We zullen de uitspraak van dit orgaan afwachten.

De voorzitter : Mijnheer de minister, ik wilde u ook nog iets vragen over de taalwetgeving, zodat men in mijn streek nogal wat moeilijkheden zou kunnen vermijden op dit vlak. Een aantal gemeenten ten zuiden van de taalgrens hebben met gemeenten ten noorden van de taalgrens samenwerkingsakkoorden gesloten over sportieve, culturele en andere

Voorzitter

aangelegenheden. In de nabije toekomst zullen deze nog verder in de praktijk worden gebracht.

Niemand wil zijn eigenheid prijsgeven. Wij zijn Vlamingen en wensen dat ook te blijven. Maar we kunnen niet ontkennen dat we een aantal gemeenschappelijke problemen hebben, waarvoor we samen naar een oplossing moeten zoeken. Wat is terzake de regeling voor het taalgebruik ? Op welke wijze worden deze overeenkomsten het best afgesloten om aan de wet te voldoen ? Stel dat er een vriendschapscharter ontstaat, hoe wordt dat dan het best opgesteld ? Er is dan immers sprake van zeven Waalse en zeven Vlaamse gemeenten. Ik vraag nu niet meteen een antwoord op deze vragen, maar toch zou een spoedige verduidelijking voor ons van belang zijn.

Minister Leo Peeters : Mijnheer de voorzitter, ik heb ook vastgesteld dat een aantal gemeentebesturen initiatieven hebben genomen om overleg te plegen over een aantal gemeenschappelijke problemen die niet ophouden aan de taalgrens. Deze overlegformule juich ik toe, maar uiteraard moet er daarbinnen de garantie zijn dat iedereen zijn eigenheid bewaart. Ik stel voor dat de administratie dit eens nagaat. Het is ook belangrijk dat u over een nota beschikt, zodat er geen enkele rechtsonzekerheid kan bestaan.

De voorzitter : De eerstkomende veertien dagen zal ik hierover een ontmoeting hebben met de voorzitter van de Kamer, die ook burgemeester van Tubize en betrokken partij is. Ik hoop dat alles op een correcte manier zal verlopen, vooral op taalkundig vlak. Ik dank de minister voor zijn bezorgdheid.

Het incident is gesloten.

– *De heer Christian Verougstraete treedt als voorzitter op.*

Vraag om uitleg van de heer Georges Cardoen tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de van toepassing zijnde toelatingsvoorwaarden in de sociale huisvestingssector

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Cardoen tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ste-

delijk Beleid en Huisvesting, over de van toepassing zijnde toelatingsvoorwaarden in de sociale huisvestingssector.

De heer Cardoen heeft het woord.

De heer Georges Cardoen : Mijnheer de voorzitter, heel wat mensen zijn aangewezen op steun van de overheid om een degelijke woning te kunnen verwerven. Ik ben er trouwens van overtuigd dat de overheid de plicht heeft om de mensen die het niet gemakkelijk hebben op de woningmarkt bij te staan in hun zoektocht naar een woning. Naar aanleiding van de Vlaamse Wooncode hebben we daar samen hard aan gewerkt.

De tussenkomsten van de overheid variëren van het ter beschikking stellen van sociale huurwoningen, het toekennen van sociale leningen, het ter beschikking stellen van sociale koopwoningen en sociale kavels tot het toekennen van een subsidie voor de leningslast.

Om voor dergelijke voordelen in aanmerking te komen, dient de aanvrager – volkomen terecht overigens – aan een aantal voorwaarden te voldoen. Het aanbod is immers beperkt en mag bijgevolg alleen ten goede komen aan de mensen met de hoogste noden. Door de strenge voorwaarden inzake inkomen en eigendom vallen echter mensen uit de boot die tot deze doelgroep behoren. Als burgemeester heb ik dat nog recent ervaren toen ik geconfronteerd werd met verkavelingen.

Mijnheer de minister, ik wil u een aantal vragen stellen in verband met de eigendomsverwervingssector. Ten eerste wordt er voor het sociale huurstelsel voorzien in een indexering van de inkomensgrenzen. Dat is echter niet het geval voor de inkomensgrenzen die in aanmerking worden genomen bij de aankoop van een sociale woning of voor het krijgen van een subsidie voor de leningslast of van een lening van de VHM of het Vlaams Woningfonds. Waarom worden deze inkomensgrenzen niet geïndexeerd ? Is een dergelijke indexatie eigenlijk niet vanzelfsprekend ? Ik vind het onlogisch dat een dergelijke indexering voor de huursector wel en voor de andere sectoren niet van toepassing is.

Ten tweede wil ik het over de eigendomsvoorwaarden hebben. In mijn ogen is die totaal onrechtvaardig. Wie een sociale woning wil huren, mag de drie voorbije jaren geen woning in eigendom hebben gehad. Voor wie een sociale woning wil verwerven, is dat twee jaar. Ongetwijfeld bestaan er heel wat argumenten om die voorwaarde te verdedigen. Anderzijds zijn er heel wat mensen die een huisje

Cardoen

of appartementje hebben gekocht en maandelijks niet meer afbetalen dan iemand met een gelijkaardig inkomen die een woning huurt. Nochtans komt de ene niet en de andere wel in aanmerking voor een sociale woning, subsidie of sociale kavel.

Mijnheer de minister, beschouwt u de eigendomsvoorwaarde in dergelijke gevallen als een sociale maatregel ? Worden er op deze manier geen mensen uit de sociale huisvesting geweerd die er eigenlijk wel voor in aanmerking komen ? Deze voorwaarde stoot op heel wat onbegrip bij kandidaat-eigenaars. Het kan toch niet de bedoeling zijn dat mensen die hun leven als een goede huisvader opbouwen en voor de best mogelijke investering opteren, uiteindelijk bestraft worden voor hun oplettendheid.

Mijnheer de minister, heel wat collega's delen mijn bezorgdheid. Mijn vragen werden vooral geïnspireerd door recente ontmoetingen met mensen die, rekening houdend met hun inkomen en situatie, in aanmerking moesten komen voor sociale huisvesting. Doordat ze echter een huisje of een krotwoning kochten in afwachting van iets anders, worden ze gestraft. Ze komen immers niet meer in aanmerking voor een kavel of een huurwoning. Dat is een probleem.

De voorzitter : Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren : Mijnheer de voorzitter, ik steun de vraag van de heer Cardoen over de eigendomsvoorwaarde. De heer Cardoen sprak over mensen die niet in aanmerking komen voor sociale huisvesting omdat ze een eigen woning bezitten. Ik vind het nog schrijnender dat sommige gezinnen met een gehandicapt kind – vaak tengevolge van een ongeluk – die een eigen woning bezitten, niet in staat zijn om hun eigen woning aan te passen en bijgevolg verplicht zijn hun woning te verkopen. Op de vraag aan de bouwmaatschappij of ze voldoen aan de inkomensvoorwaarde om in aanmerking te komen voor een aangepaste woning, antwoordt de bouwmaatschappij dat ze wel in aanmerking komen, maar drie jaar moeten wachten vooraleer ze kunnen worden ingeschreven op de wachtlijst omdat ze hun woning pas hebben verkocht.

Ik werd enkele maanden geleden geconfronteerd met een dergelijk voorval in mijn eigen omgeving. Ik vind dat heel pijnlijk. Die mensen worden immers tweemaal getroffen. Ten eerste verliezen ze de woning die ze na hard sparen hebben verwor-

ven. Ten tweede kunnen ze hun woning niet laten aanpassen omdat dat te duur is. In het geval waarover ik spreek, bedroeg de kostprijs 2 miljoen frank.

De sociale bouwmaatschappij in mijn regio zou die mensen nochtans een aangepaste woning kunnen bezorgen, maar door de strikte toepassing van het huurbesluit komen ze daar niet voor in aanmerking. Dat is in strijd met mijn rechtvaardigheidsgevoel. Ik slaag er niet in om de zaakvoerder en de raad van bestuur ervan te overtuigen in dit geval een uitzondering te maken. Ze argumenteren dat ze geen uitzondering kunnen maken, omdat ze anders worden teruggefloten door hun regeringscommissaris.

Mijnheer de minister, is het niet mogelijk om niet enkel met huisvestingspremies te werken, maar ook iets te ondernemen op het vlak van aanpasbaar bouwen ? De overheid biedt mensen die genooddaakt zijn hun woning aan te passen tot nu toe geen enkele kans.

De voorzitter : De heer De Loor heeft het woord.

De heer Herman De Loor : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb aandachtig geluisterd naar de uiteenzettingen van de heer Cardoen en mevrouw Heeren. We kennen allemaal wel gevallen die ons tegen de borst stuiten omdat ze niet kunnen worden geregeld. Ons rechtvaardigheidsgevoel vraagt een oplossing voor die gevallen. Ik waarschuw wel voor een algemene versoepeling, want dat zou immers leiden tot misbruiken in de andere richting. Een mogelijke oplossing is misschien dat de raad van bestuur van de VHM, eventueel op vraag van de regeringscommissaris die daarover een onderzoek moet instellen, beperkte afwijkingen toestaat. Ik wens te waarschuwen voor een algemene regel, die tot misbruiken kan leiden. Die weg mogen we niet opgaan.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, er zijn inderdaad schrijnende gevallen, die een uitzondering rechtvaardigen. Mevrouw Heeren zegt dat ze een initiatief heeft genomen voor een specifiek geval. Heeft men zicht op het aantal klachten ? Dit lijkt me een typische materie voor de ombudsman. Werden er al zulke gevallen door de ombudsman behandeld, en is hij er dan in geslaagd om voor bepaalde schrijnende gevallen uitzonderingen te verkrijgen ?

Van Nieuwenhuysen

In de marge hiervan wens ik nog een tweede vraag te stellen. Ik heb ooit gevraagd in hoeverre wordt gecontroleerd of kopers en huurders van sociale woningen eigendommen in het buitenland bezitten. Er werd toen geantwoord dat dit niet wordt nagegaan. Gebeurt het ondertussen al wel ?

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wens even terug te komen op het verschil tussen de sociale-huursector en de eigendomssector. Men heeft destijds de inkomensgrenzen voor de huursector slechts in heel beperkte mate aangepast, terwijl voor de eigendomssector een vrij belangrijke verhoging werd doorgevoerd. Voor de eigendommen werd in 1994 een aanpassing van de netto inkomensgrens doorgevoerd van 850.000 frank naar 1,2 miljoen frank.

Voor de huursector werd toen ook de prioriteit behouden voor een bepaald percentage van de laagste inkomenscategorie. De grenzen zijn dus op een ongelijke manier verlegd, met een uitgesproken verhoging in de eigendomssector.

U merkt terecht op dat toen niet werd besloten tot een automatische indexering van de inkomensgrenzen. Op dit ogenblik worden een aantal voorstellen onderzocht voor selectieve aanpassingen. Het invoeren van de indexering is een van die voorstellen. Waarom zouden we immers voor deze inkomensgrenzen geen automatische indexering kunnen toepassen ? We aanvaarden ze op alle mogelijke domeinen, waarom dan niet in deze sector ?

Bij de toewijzing van sociale woningen is het inkomen een essentieel gegeven. Toch is het niet het enige criterium. Er zijn een aantal andere criteria, waaronder de eigendomsvoorwaarde. Een regelgeving moet altijd algemeen zijn, en dus werd bepaald dat het al dan niet bezitten van een woning een criterium is bij de toewijzing van woningen. Daar kunnen echter ongetwijfeld anomalieën uit voortspuiten.

Voor de sociale huursector is het wel al mogelijk om enkele uitzonderingen te maken. Dat is bijvoorbeeld het geval voor bejaarden, of voor eigenaars van ongezonde woningen die worden onteigend. De heer De Loor wees daar even op. Het dossier wordt voorgelegd aan de raad van bestuur van de VHM, die het vervolgens in concreto kan medebeoordelen. Het is zeker de moeite waard te

overwegen of een aantal gelijkaardige initiatieven in de sociale-eigendomssector mogelijk zijn. Dat zou een stap zijn in de richting van de gelijkschakeling. Dit is wel mijn persoonlijk standpunt, want de besprekingen zijn nog niet afgerond.

Er werd een voorbeeld over gehandicapten aangehaald. Momenteel circuleren een aantal voorstellen waarin de huidige eigendomsvoorwaarden voor gehandicapten en bejaarden in vraag worden gesteld. De wachttijd van drie jaar kan daarbij ook aan bod komen. Er moet wel steeds worden nagegaan of de gewenste doelgroep wordt bereikt.

De sociale woningen en sociale kavelingen blijven wel bedoeld voor mensen die geen eigendom kunnen verwerven op de privé-markt. Binnen dat spanningsveld moeten beide situaties met elkaar worden verzoend. De regering zal voor het einde van het jaar een sluitende oplossing zoeken voor de aangehaalde problemen en een aantal wijzigingen doorvoeren.

Mevrouw Heeren stelde een vraag over aanpasbaar bouwen. De brochures over een recent onderzoek naar het wonen van ouderen zijn ter beschikking en zullen worden uitgedeeld aan de commissieleden. U bezit die brochure trouwens al. In die brochure staan een aantal voorstellen die werden geformuleerd op basis van het onderzoek. De VHM wil die richting uitgaan. We moeten ook overwegen of we niet meer aandacht kunnen besteden aan premies voor woningaanpassingen.

De ombudsvrouwen -of mannen zullen ongetwijfeld gevolg geven aan de ingediende klachten. In de sociale huisvestingssector kan bij een eerste klacht een verder onderzoek van een dossier door de commissaris van de betrokken sociale bouwmaatschappij worden gevraagd. Die klacht kan vervolgens worden behandeld door de raad van bestuur of worden overgedragen naar de raad van bestuur van de VHM, die de specifieke dossiers kan behandelen.

Doordat de raad van bestuur van de VHM de dossiers behandelt, ontstaat er eenheid van rechtspraak en krijgt iedereen een gelijke behandeling. Dat zou niet het geval zijn als de verschillende lokale maatschappijen de dossiers behandelden. We wilden niet dat de diverse maatschappijen de regels verschillend toepassen en hebben dan ook geprobeerd tot objectieve regels te komen. De objectieve toewijzing werkt momenteel vrij goed. Er werd dus een gedeeltelijke depolitisering doorgevoerd. De raad van bestuur van de VHM moet dus de mogelijkheid krijgen elk dossier op dezelfde manier te behandelen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Ik heb ook de vraag gesteld of er wordt nagegaan of kopers of huurders van sociale woningen geen eigendommen in het buitenland bezitten.

Minister Leo Peeters : Er is een vraag tot aanpassing van de gegevens en in verband met de toegang tot het rijksregister. Er is een ministerieel besluit op komst – waarvan ik op dit ogenblik niet weet in welk stadium het zit, maar het moet volgens mij in een vergevorderd stadium zijn – om de maatschappijen te machtigen volledige toegang te krijgen tot het rijksregister en volledige inzage te krijgen in de dossiers. Ik zal navragen hoever dit dossier is gevorderd.

De voorzitter : De heer Cardoen heeft het woord.

De heer Georges Cardoen : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn vrij uitgebreid antwoord, dat in grote mate tegemoetkomt aan de zorgen die door meerderen onder ons zijn geformuleerd. Ik ben blij dat hij het principe van de automatische indexaanpassing genegen is. Mijnheer de minister, ik moet eerlijk toegeven dat ik niet wist dat uw kabinet op dit moment druk bezig was met deze zaken. Dat is waarschijnlijk een tekortkoming van mezelf, behorende tot een meerderheidspartij.

Ik wil echter wel de nadruk leggen op een toestand die me wat tegen de borst stuit. Naast het element van een uitzonderlijke gezinssituatie, zoals werd aangehaald door mevrouw Heeren, ken ik in mijn omgeving – en ik zal niet de enige zijn – jonge gezinnen die trouwen of samenwonen en een woning huren, meestal in verkrotte staat. Ze doen dit om financiële redenen, in afwachting van het verwerven van een sociale kavel of een koopwoning. Men verlangt aanvankelijk niet zoveel comfort, maar vanaf het ogenblik dat ze de kans krijgen een sociale kavel te verwerven, zijn ze als eerste kandidaat. Dat kan niet, want ze moeten twee tot drie jaar wachten vooraleer ze in aanmerking komen en aanspraak kunnen maken op zo een kavel. Ik weet dat men bij het maken van decreten moeilijk rekening kan houden met alle mogelijke situaties die zich binnen een gemeenschap voordoen. Ik denk echter dat deze zorg bij velen in Vlaanderen leeft.

U hebt gezegd dat men bij klachten best de weg volgt via de regeringscommissarissen die zetelen in de bouwmaatschappijen om via dat kanaal te

belanden bij de VHM. Mag ik er uw aandacht op vestigen dat de meeste kandidaat-huurders of kandidaat-kopers dat kanaal niet kennen ? Als burgemeester merk ik dat ze meestal bij mij terecht komen. Het schrikt hen af om zelf klacht in te dienen.

Een tweede zorg inzake klachten is of het hier uitsluitend gaat over het verwerven van woningen en kavels binnen het kader van de bevoegdheid van de bouwmaatschappij of ook van de intercommunales. De intercommunale Haviland bijvoorbeeld brengt sociale kavels op de markt. Is er een regeringscommissaris aangesteld die het systeem van werken volgt ? Ik denk van niet, en ik heb het nog niet gehoord. Ik zal deze mensen er zeker niet van beschuldigen dat er zaken gebeuren die niet correct zijn. Als iemand echter een kavel wil kopen, maar zijn inkomen bedraagt 1.210.000 frank, dan krijgt hij te horen dat hij boven de grens zit. Dat is een derde bijkomende vraag.

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters : De sociale bekommernissen van de heer Cardoen deel ik alleszins. Ik weet dat er een aantal praktische problemen zijn. Als een reglementering totstandkomt, schrijft men een aantal algemene principes in. Het is pijnlijk om in een geval dat zich op de rand bevindt, een aanvraag te moeten afwijzen. Daarom heeft men ervoor geopteerd, en ik weet dat het een procedure kan lijken, om met afwijkingen naar de raad van bestuur te gaan. Ik zeg niet dat deze een echte rechtspraak heeft ontwikkeld, maar hij benadert de dossiers op een zeer sociale manier en beschikt over een dienst die doeltreffend kan controleren.

Als men dit werk volledig decentraliseert, ontstaat de kans dat iedereen op zijn eigen manier dossiers zal behandelen. Nu wordt daarentegen bij de dossiervorming op het echelon van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij een gelijke behandeling voor iedereen gegarandeerd. Hiermee kan men eveneens aan een aantal sociale bekommernissen tegemoetkomen.

In verband met het tweede aspect van het toezicht dat u hebt vermeld, heb ik erop gewezen dat de regeringscommissarissen hiervoor instaan, binnen de huisvestingsmaatschappijen. Op een gelijkaardige manier bestaat er ook een toezicht op de intercommunales, dat via Binnenlandse Aangelegenheden wordt georganiseerd. Klachten of opmerkingen kunnen op dezelfde wijze aan dat toezicht worden overgemaakt. Het toezicht staat in voor de volledige controle op alles wat de intercommunale

Peeters

doet, dus ook de handelingen en de daden van het bestuur.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.13 uur.*
